

Lieta Nr.A43015211

SKA – 333/2014

SPRIEDUMS

Rīgā 2014.gada 20.jūnijā

Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments šādā sastāvā:

tiesnese R.Vīduša

tiesnese V.Krūmiņa

tiesnese D.Mīta

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz AS „VCI”, SIA „Projekts 3”, SIA „PRO VIA”, SIA „Pk 19+93” un AS „Ceļu inženieri” pieteikumu par Konkurences padomes 2011.gada 4.novembra lēmuma Nr.E02-68 atcelšanu, sakarā ar AS „VCI”, SIA „Projekts 3”, SIA „PRO VIA”, SIA „Pk 19+93” un AS „Ceļu inženieri” kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2013.gada 25.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Līdzpieteicējas AS „VCI”, SIA „Projekts 3”, SIA „PRO VIA”, SIA „Pk 19+93” un AS „Ceļu inženieri” nodibināja pilnsabiedrību „Latroad” ar mērķi sadarboties ERAF un Kohēzijas fondu finansētajos Satiksmes ministrijas un Latvijas deviņu lielāko pilsētu infrastruktūras attīstības projektos – projektēšanā, projektu vadībā un būvuzraudzībā. Līgumā paredzēts, ka kopīga komercdarbība notiek, apvienojot darbu, pieredzi, materiālos un tehniskos līdzekļus un iespējas, par to apmēru un sadalījumu starp biedriem vienojoties uz katru iepirkumu. Tāpat līgumā noteikts, ka pilnsabiedrības biedrs bez pārejo biedru piekrišanas nedrīkst slēgt darījumus līgumā noteiktajā komercdarbības jomā.

[2] Konkurences padome ar 2011.gada 4.novembra lēmumu Nr.E02-68 līdzpieteicēju darbībās konstatēja Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 3.punktā noteiktā aizlieguma pārkāpumu (norma aizliedz tirgus dalībnieku vienošanās, kuru mērķis vai sekas ir konkurences kavēšana, ierobežošana vai deformēšana Latvijas teritorijā, tostarp vienošanās par tirgus sadali) un uzlika līdzpieteicējam naudas sodu.

[3] Līdzpieteicējas vērsās administratīvajā tiesā, lūdzot atcelt Konkurences padomes lēmumu.

[4] Administratīvā apgabaltiesa ar 2013.gada 25.novembra spriedumu pieteikumu noraidīja. Spriedumā norādīti tālāk minētie apsvērumi.

Konkrētajam tirgum lietās par karteļa veidošanos nav būtiskas nozīmes. Pieteicējas ir konkurentes, ņemot vērā, ka tās piedalās ceļu būvuzraudzības un ceļu projektēšanas pakalpojumu iepirkumos un piedāvā konkurējošus pakalpojumus.

Līguma sākotnējā redakcija paredzēja tirgus sadali pēc pircēja (pasūtītāja) un pēc finansējuma avota, kas nav pieļaujams. No līguma sākotnējās redakcijas neizriet, ka līdzpieteicējas būtu vēlējušās vienoties par dalību tikai tādos iepirkumos, kuriem tās katra atsevišķi nespēj kvalificēties. Iegūtā informācija par pieteicēju iepriekšējo trīs gadu pieredzi, lielākajiem noslēgtajiem līgumiem publiskajos iepirkumos, veikto darbu apjomu, uzņēmumu kapacitāti, kā arī pilnsabiedrības „Latroad” piedāvājumos paredzēto darbinieku noslodzi neliecina, ka līdzpieteicējas individuāli nevarēja piedalīties lielākajā daļā no apskatītajiem iepirkumiem. Turklāt līdzpieteicējas pēc līguma noslēgšanas arī atsevišķi piedalījās iepirkumos, kuri finansēti no ERAF vai Kohēzijas fonda.

To, ka konkrētajos iepirkumos pilnsabiedrības biedri varēja piedalīties individuāli, apliecina arī to vienošanās par darbu izpildes sadalījumu, proti, virknē gadījumu lielāko daļu darbu (līdz pat 92 %) apņēmusies veikt viena vai divas sabiedrības. Atsevišķos gadījumos darbus pilnā apjomā veica viens pilnsabiedrības biedrs, lai arī sākotnējā vienošanās par darbu sadalījumu paredzēja, ka pārējie četri biedri veiks 2 % darba. Tātad pilnsabiedrības biedriem nebija nepieciešamības visiem kopīgi iesniegt piedāvājumu, un vienošanās par kopīgu dalību konkursā bija formāla.

No līdzpieteicēju sniegtajiem paskaidrojumiem neizriet, ka tās būtu iesniegušas konkrētus pierādījumus, ka, tikai vienojoties par kopīgu piedāvājumu, tās varēja kvalificēties konkrētajiem iepirkumiem un tikai kopīgi varēja sniegt paredzētos pakalpojumus. Līdzpieteicējas nav norādījušas konkrētus iepirkumus, kuros aizņemtības dēļ nebija iespējams pieteikt konkrētus līdzpieteicēju speciālistus.

Pilnsabiedrība piedalījies arī tādos iepirkumos, kas neatbilst sākotnējam līgumam, proti, valsts AS „Latvijas valsts ceļi” rīkotajos iepirkumos, kas finansēti no Autoceļu fonda.

Pieteicējas saskaņoja rīcību, vienojoties par kopīgu dalību iepirkumos, kuros tās bija spējīgas kvalificēties katra atsevišķi, tādējādi ierobežojot konkurenci un vienojoties par tirgus sadali. Minētā vienošanās jau pēc mērķa ir vērsta uz konkurences ierobežošanu, tāpēc nav jāvērtē pieteicēju darbību ietekme uz tirgu un kopējo cenu līmeni. Padome arī pamatoti atzina, ka, apspriežot dalību iepirkumos, pieteicējas apmainījās ar informāciju, ko normālas konkurences apstākļos konkurenti viens otram neizpauž.

No Ministru kabineta 2008.gada 29.septembra noteikumu Nr.798 „Noteikumi par atsevišķu horizontālo sadarbības vienošanos nepakļaušanu Konkurences likuma 11.panta pirmajā daļā noteiktajam vienošanās aizliegumam” (turpmāk – Ministru kabineta noteikumi Nr.798) 6.punkta izriet, ka arī horizontālā sadarbības vienošanās ir pakļauta vienošanās aizliegumam, ja tā tieši vai netieši satur horizontālo karteļa vienošanos.

[5] Līdzpieteicējas par apgabaltiesas spriedumu iesniegušas kasācijas sūdzību, no kuras izriet šādi apsvērumi.

[5.1] Tiesa nav izvērtējusi līdzpieteicēju 2013.gada 20.martā iesniegtos pierādījumus un 2013.gada 27.jūnijā sniegtos paskaidrojumus.

[5.2] Lai noteiktu, vai konkrētā vienošanās ierobežo konkurenci, bija jādefinē konkrētais tirgus, jāvērtē tirgus apstākļi, tostarp līdzpieteicēju konkurentu lielums un konkurētspēja, kā arī jāizvērtē ierobežojošo nosacījumu ekonomiskais pamatojums. Patī par sevi šāda vienošanās automātiski nav uzskatāma par karteļa vienošanos. Tiesa nav ņēmusi vērā, ka pilnsabiedrības izveidošana un darbība pēc mērķa nevar negatīvi ietekmēt konkurenci, un ir jāveic analīze par līguma ietekmi uz tirgu. Turklāt no sprieduma nav saprotama tiesas nostāja attiecībā uz to, vai pārkāpuma konstatēšanai nepieciešams konstatēt būtisku negatīvu ietekmi uz konkurenci, kā arī vai pārkāpums nosakāms pēc mērķa vai sekām.

[5.3] Tiesa nav ņēmusi vērā, ka līdzpieteicējas atsevišķi nevarētu piedalīties vairākos iepirkumos, jo tās paralēli gatavoja piedāvājumus citiem iepirkumiem un tādējādi vienu un to pašu speciālistu nevarēja norādīt vairākos piedāvājumos. Tiesa nav vērtējusi, kādos iepirkumos katrs no biedriem piedalījās paralēli un vai objektīvi katrā konkrētajā iepirkumā, kurā piedalījās pilnsabiedrība, bija iespējams piedalīties arī katram tās biedram atsevišķi.

[5.4] Tiesa nepamatoti nepiemēroja Ministru kabineta noteikumus Nr.798. Ņemot vērā, ka pieteicējām apvienojoties tika nodrošināta iespēja piedalīties lielajos iepirkumos ar konkurētspējīgu piedāvājumu, vienošanās ir vērsta uz līdzpieteicēju saimnieciskās darbības efektivizēšanu. Līdzpieteicēju tirgus daļa konkrētajā tirgū nepārsniedz 15 %.

[5.5] Pilnsabiedrības līgumā paredzētie konkurences ierobežojumi tieši atbilst Komerclikuma 82.panta pirmajai daļai.

[5.6] Tiesa nav vērtējusi pieteicēju argumentus par informācijas apmaiņas nepieciešamību un robežām pilnsabiedrības ietvaros, proti, ka informācijas apmaiņa notikusi, lai pilnsabiedrība izlemtu par dalību iepirkumos.

[5.7] Publisko iepirkumu likuma normas līdzpieteicējam ļauj piedalīties iepirkumos kā personu apvienībai arī bez pilnsabiedrības līguma.

[6] Konkurences padome paskaidrojumos kasācijas sūdzību neatzīst un norāda, ka tiesa pareizi piemēroja aizliegtas vienošanās pierādīšanas standartu pēc mērķa. Konkurenci ierobežojoša mērķa konstatācija ļauj atsevišķi nepierādīt vienošanās faktiskās sekas tirgū. Līdzpieteicējas spētu izpildīt iepirkumu apjomu, arī patstāvīgi atklāti konkurējot, nevis savstarpēji vienojoties par iepirkumu sadali. Turklāt līdzpieteicējas aizliegto vienošanos īstenoja arī ārpus noslēgtā pilnsabiedrības līguma. Komerclikums vai Publisko iepirkumu likums neatceļ un nemaina Konkurences likuma normu darbību.

Motīvu daļa

[7] Lietā ir strīds par to, vai līdzpieteicējas, vienojoties par kopīgu dalību publiskajos iepirkumos, nodibinot pilnsabiedrību un paredzot līgumā savstarpēju konkurences aizliegumu, ir pārkāpušas Konkurences likuma 11.panta pirmajā daļā minēto aizliegumu.

[8] Saskaņā ar Komerclikuma 77.panta pirmo daļu pilnsabiedrība ir personālsabiedrība, kuras mērķis ir komercdarbības veikšana, izmantojot kopīgu firmu, un kurā uz sabiedrības līguma pamata, neierobežojot savu atbildību pret pilnsabiedrības kreditoriem, apvienojušās divas vai vairākas personas (biedri). Minētajā likumā arī paredzēts konkurences ierobežojums pilnsabiedrības biedriem, proti, sabiedrības biedrs bez pārējo biedru piekrišanas nedrīkst slēgt darījumus sabiedrības komercdarbības nozarē vai būt personiski atbildīgs biedrs citā personālsabiedrībā, kura veic tādu pašu komercdarbību (likuma 82.panta pirmā daļa).

Atbilstoši Publisko iepirkumu likumam piegādātāji iepirkumos var būt fiziskā vai juridiskā persona, šādu personu apvienība jebkurā to kombinācijā, kas attiecīgi piedāvā tirgū veikt būvdarbus, piegādāt preces vai sniegt pakalpojumus (likuma 1.panta 11.punkts).

Tātad vispārīgi personām ir tiesības vienoties par kopīgas komercdarbības veikšanu, tostarp vienoties par kopīgu dalību publiskajos iepirkumos, paredzot līgumā konkurences ierobežojumu starp vienošanās dalībniekiem attiecībā uz konkrētās komercdarbības jomu.

[9] Jāuzsver, ka ne Komerclikuma, ne Publisko iepirkumu likuma normas neizslēdz un neierobežo konkurences tiesību normu piemērošanu.

Konkurences likuma 11.panta pirmajā daļā noteikts, ka ir aizliegtas un kopš noslēgšanas brīža spēkā neesošas tirgus dalībnieku vienošanās, kuru mērķis vai sekas ir konkurences kavēšana, ierobežošana vai deformēšana Latvijas teritorijā. Tālāk normā neizsmeļoši uzskaitīti vienošanās veidi, kas var būt aizliegti saskaņā ar šo pantu. Gan šī, gan citas Konkurences likuma normas attiecināmas uz ikvienu iepirkuma procedūru.

Pastāvot iespējai, ka aiz tiesību normās atļautās kopīgā piedāvājuma iesniegšanas slēpjas faktiskā vienošanās mazināt vai pilnībā izslēgt konkurenci starp piegādātājiem, ir būtiski nošķirt šādus gadījumus. Vienlaikus var piekrist līdzpieteicējam, ka vienošanās par pilnsabiedrības izveidi kopīgai dalībai iepirkumos nevar arī tikt automātiski atzīta par tādu, kura pārkāpj Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas normu, lai arī tajā ietverts savstarpējas konkurences aizliegums. Tādēļ ir būtiski katrā konkrētajā gadījumā izvērtēt vienošanās ekonomisko pamatojumu, ņemot vērā ne tikai apstākļus, kurus var secināt no formālās vienošanās dokumentācijas, bet arī faktisko vienošanās izpildi, jo arī tā var norādīt uz vienošanās patieso mērķi.

[10] Izstrādājot un pilnveidojot Eiropas Savienības tiesisko regulējumu publisko iepirkumu jomā, uzmanība pievērsta tam, lai veicinātu mazo un vidējo uzņēmumu iesaistīšanos publisko iepirkumu tirgū (*sk. Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas 2004/18/EK (2004.gada 31.marts) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru preambulas 35.apsvērumu*). Nav šaubu, ka uz šā mērķa sasniegšanu vērsta arī iespēja piedalīties iepirkumā, iesniedzot vairāku personu kopīgu piedāvājumu.

Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija (*Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD)*), apskatot iespējas, kā pasargāt publiskā iepirkuma pasūtītājus no karteljiem, kas izveidojas tieši saistībā ar dalību publiskajos iepirkumos, vērsusi uzmanību uz nepieciešamību apsvērt kopīgu piedāvājumu iesniegšanas un apakšuzņēmēju piesaistīšanas ierobežojumus. Tā vienlaikus atzinusi, ka kopīga piedāvājuma iesniegšana ir iespēja maziem uzņēmumiem piedalīties lielos iepirkumos, taču personu apvienības nebūtu

pieļaujamas, ja katrs tās biedrs ir ekonomiski, finansiāli un tehniski spējīgs pildīt līgumsaistības patstāvīgi (sk. <http://www.oecd.org/competition/cartels/41505296.pdf>).

Arī 2012.gadā minētā organizācija sniegtajā rekomendācijā par to, kā cīnīties ar piedāvājumu iesniegšanas saskaņošanu publiskajos iepirkumos, atzīts, ka kopīgs piedāvājums var būt veids, kā sadalīt peļņu starp piedāvājuma iesniedzējiem. Tādēļ pasūtītāji aicināti būt uzmanīgi, ja uzņēmēji, kas apvienojuši piedāvājumu, jau iepriekš bijuši sodīti par slepenu vienošanos, pat ja šie uzņēmumi patstāvīgi nespētu iesniegt piedāvājumu. Tāpat norādīts, ka uzmanība jāpievērš, ja divi vai vairāki uzņēmumi iesnieguši kopīgu piedāvājumu, lai arī vismaz viens no tiem spētu piedāvājumu iesniegt patstāvīgi (sk. <http://www.oecd.org/daf/competition/RecommendationOnFightingBidRigging2012.pdf>). Lai arī Latvija nav minētās organizācijas dalībvalsts, tās izstrādātajās atziņās, kas balstītas dalībvalstu (starp kurām ir arī 21 Eiropas Savienības dalībvalsts) pieredzē, iezīmēti kopēji problēmjaucējumi un to iespējamie risinājumi, kas aktuāli arī Latvijā. Turklāt jāņem vērā, ka aizliegto vienošanos patiesā mērķa atpazīšanā neatņemami ir ekonomiski, ne vien juridiski apsvērumi, un minētās organizācijas rekomendācijas vērš uzmanību uz vienošanos ekonomiskās būtības vērtējumu.

Apkopojot minēto, izvērtējot vienošanās ekonomisko pamatojumu, vērā ņemami iespējamie riski, kas saistīti ar kopīga piedāvājuma iesniegšanu, un paturams prātā mērķis, ar kādu likumdevējs paredzējis kopīga piedāvājuma iesniegšanas iespēju.

[11] Kā izriet no apgabaltiesas sprieduma, pēc līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas pilnsabiedrībai lielāko daļu darbu parasti izpildījusi viena vai divas no sabiedrības dalībniecēm, nevis visas sabiedrības dalībnieces kopīgiem spēkiem, kā tas paredzēts līgumā par pilnsabiedrības izveidi. Tāpat noskaidrots, ka līdzpieteicējas arī katra patstāvīgi piedalījušās tādos iepirkumos, kuros saskaņā ar līgumu paredzēts piedalīties pilnsabiedrībai, kā arī savstarpēji apmainījušās ar informāciju, ar kādu normālos apstākļos konkurenti neapmainītos. Apgabaltiesa atzinusi, ka minētie apstākļi kopumā norāda uz to, ka konkrētās vienošanās mērķis ir konkurences ierobežošana un tā vērsta uz tirgus sadali starp pilnsabiedrības biedriem, nevis uz to, lai nodrošinātu dalībnieku iespēju kvalificēties iepirkumiem, un kopīgu līgumu izpildi.

Tātad apgabaltiesa ir vērtējusi pilnsabiedrības izveides ekonomisko pamatojumu. Tas, ka tiesa nav pievērsusies jautājumam par situāciju konkrētajā tirgū un konkrēti – nav vērtējusi citu tirgus dalībnieku lielumu un konkurētspēju – šajā gadījumā nav būtiski. Tā kā nav konstatēts pieteicēju mērķis *kopīgi* veikt saimniecisko darbību, tādā veidā iesaistoties pasūtījumos, kurus nevarētu izpildīt bez vienošanās, nav pamata apspriest to stāvokli tirgū

kopumā, lai secinātu, vai pieteicējam būtu iespējas uzvarēt iepirkumos, kuros tās piedalījušās kā pilnsabiedrības dalībnieces.

[12] Kasācijas sūdzībā nepamatoti norādīts, ka tiesa nav vērtējusi, kādos iepirkumos katrs no biedriem piedalījās paralēli un vai objektīvi katrā konkrētajā iepirkumā, kurā piedalījās pilnsabiedrība, bija iespējams piedalīties arī katram tās biedram atsevišķi. Šim aspektam tiesa ir pievērsusies, taču atzinusi, ka pieteicējas nav norādījušas konkrētus iepirkumus, kuros aizņemtības dēļ nebija iespējams pieteikt konkrētus pieteicēju speciālistus.

[13] Savukārt apstāklim, ka tiesa spriedumā nav atsaukusies uz pieteicēju 2013.gada 20.martā iesniegtajiem dokumentiem, šajā gadījumā nav būtiskas nozīmes. Minētie dokumenti nesniedz informāciju par katra konkrētā pilnsabiedrības biedra iespējām (neiespējamību) atsevišķi piedalīties konkrētos iepirkumos, bet gan sniedz informāciju par atsevišķu iepirkumu prasībām, darbinieku faktiski nostrādāto laiku, speciālistu skaitu, pilnsabiedrības biedru un to konkurentu apgrozījumu.

[14] Līdzpieteicēju ieskatā, no sprieduma nav saprotama tiesas nostāja attiecībā uz to, vai pārkāpuma konstatēšanai nepieciešams konstatēt būtisku negatīvu ietekmi uz konkurenci un vai pārkāpums nosakāms pēc mērķa vai sekām.

Iepazīstoties ar apgabaltiesas spriedumu, nav šaubu, ka tiesa nav atzinusi par nepieciešamu vērtēt ietekmes uz konkurenci būtiskumu. Pretējā gadījumā tiesa pievērstos vienošanās faktisko seku izpētei, kas konkrētajā gadījumā nav nepieciešams, jo, kā pamatoti norādījusi Konkurences padome, aizliegtas vienošanās identificēšanai ir pietiekami konstatēt mērķi ar vienošanos ierobežot konkurenci. Tas, ka tiesa vērtējusi līdzpieteicēju darbības līgumu izpildes posmā, nenozīmē, ka tiesa vērtējusi vienošanās sekas. Līdzpieteicēju darbību līgumu izpildes posmā vērtējums ir kalpojis, lai identificētu vienošanās objektīvo mērķi, nevis kalpojis vienošanās seku izpētei. Turklāt, pat ja šāds vērtējums tiesas spriedumā būtu sniegts, tas nekādi nevarētu ietekmēt secinājumu par vienošanās mērķi, kurš ir pietiekams, lai vienošanos kvalificētu kā aizliegtu saskaņā ar Konkurences likuma 11.panta pirmo daļu.

[15] Kasācijas sūdzībā norādīts, ka vienošanās bija pieļaujama saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem Nr.798, jo tā vērsta uz saimnieciskās darbības efektivizēšanu un līdzpieteicēju tirgus daļa konkrētajā tirgū nepārsniedz 15 %.

Minētie noteikumi izdoti saskaņā ar Konkurences likuma 11.panta ceturto daļu un tajos noteiktas atsevišķas horizontālās tirgus dalībnieku sadarbības vienošanās, kuras būtiski

neietekmē konkurenci, un kritēriji, saskaņā ar kuriem atsevišķas tirgus dalībnieku horizontālās sadarbības vienošanās netiek pakļautas Konkurences likuma 11.panta pirmajā daļā noteiktajam vienošanās aizliegumam.

Atbilstoši noteikumos sniegtajam skaidrojumam horizontālā sadarbības vienošanās ir vienošanās starp esošiem vai potenciāliem konkurentiem par *kopīgu darbību*, lai efektīvizētu saimniecisko darbību (noteikumu 2.1.apakšpunkts). Tā kā konkrētajā gadījumā tiesa atzina, ka vienošanās par kopīgu darbību ir vienīgi formāla rakstura, jo faktiski līgumi tika izpildīti, vienojoties par konkrētu darbu lielākās daļas izpildītāju, nav pamata apspriest noteikumus, kas attiecas uz horizontālu sadarbības vienošanos un iespējamu vienošanās nepakļaušanu Konkurences likuma 11.panta pirmajā daļā noteiktajam vienošanās aizliegumam.

[16] Tā kā pilnsabiedrības izveide un darbība neatbilst Konkurences likuma prasībām, tiesai (pretēji līdzipieteicēju viedoklim) nebija jāvērtē, cik pamatota bijusi informācijas apmaiņa starp pilnsabiedrības dalībniecēm sabiedrības mērķu īstenošanas nolūkā. Argumentiem par to, ka informācijas apmaiņa nepieciešama pilnvērtīgai pilnsabiedrības funkcionēšanai, būtu nozīme vienīgi tad, ja pilnsabiedrības izveidē un darbībā nebūtu konstatējamā aizliegtas vienošanās pazīmes un informācijas apmaiņa būtu vienīgais Konkurences padomes iebildumu iemesls.

[17] Apkopojot minēto, apgabaltiesas spriedums atzīstams par tiesisku un atstājams negrozīts, bet līdzipieteicēju kasācijas sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 129.¹panta ceturto daļu, 348.panta 1.punktu un 351.pantu, Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments

n o s p r i e d a

Atstāt negrozītu Administratīvās apgabaltiesas 2013.gada 25.novembra spriedumu, bet AS „VCI”, SIA „Projekts 3”, SIA „PRO VIA”, SIA „Pk 19+93” un AS „Ceļu inženieri” kasācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesnese	(<i>paraksts</i>)	R.Viduša
Tiesnese	(<i>paraksts</i>)	V.Krūmiņa
Tiesnese	(<i>paraksts</i>)	D.Mita

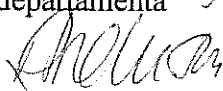
NORAKSTS PAREIZS

Augstākās tiesas

Administratīvo lietu departamenta

tiesnese

Rīgā 2014.gada 2.jūlijā

R.Viduša